

Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön puitteet

(2005/C 297/04)

1. TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

- Julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus ei Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽¹⁾ mukaan ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jos julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus ei kuitenkaan täytä kyseisiä edellytyksiä ja EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan yleiset soveltamisedellytykset täyttyvät, korvaus on valtiontukea.
- Komission 28 päivänä marraskuuta 2005 tekemässä päätöksessä N:o 2005/842/EY⁽²⁾, joka koskee EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamista tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävään valtiontukeen], määritetään edellytykset, joiden täytyessä julkisen palvelun velvoitteesta maksettavat korvaukset ovat perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaista valtiontukea, ja vapautetaan kyseiset edellytykset täyttävät korvaukset ennakoilmoitusvelvollisuudesta. Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavat korvaukset, jotka ovat valtiontukea ja joihin ei sovelleta päätöstä N:o 2005/842/EY, joka koskee EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamista tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävään valtiontukeen], kuuluvat kuitenkin edelleen ennakoilmoitusvelvollisuuden piiriin. Näiden puitteiden tarkoituksena on määrittää edellytykset, joiden perusteella mainittujen valtiontukien voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla.
- Näitä puitteita sovelletaan julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaan korvaukseen, joka myönnetään yrityksille EY:n perustamissopimuksen sääntöjen soveltamisalaan kuuluvien toimintojen yhteydessä, lukuun ottamatta liikennealaa ja julkista yleisradiotoimintaa, johon sovelletaan valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annettua komission tiedonantoa⁽³⁾.
- Näillä puitteilla ei rajoiteta alakohtaisiin yhteisön säännöksiin ja toimenpiteisiin sisältyvien julkisen palvelun velvoitteita koskevien tiukempien erityissäännösten soveltamista.
- Nämä puitteet eivät rajoita julkisia hankintoja ja kilpailua koskevien voimassa olevien yhteisön säännösten (erityisesti perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan) soveltamista.

2. JULKISEN PALVELUN VELVOITTEESTA MAKSETTAVANA KORVAUKSENA MYÖNNETYN VALTIONTUEN YHTEIS-MARKKINOILLE SOVELTUVUUDEN EDELLYTYKSET

2.1. Yleiset määräykset

- Yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa asiassa *Altmark* tarkennetaan seuraavat edellytykset, joiden täytyessä julkisen palvelun velvoitteesta maksettavat korvaukset eivät ole valtiontukea:

”[...] Ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiallisesti annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi. [...]

[...] Toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi, jotta vältettäisiin sellaisen taloudellisen edun sisältyminen korvaukseen, joka olisi omiaan suosimaan edunsaajayritystä suhteessa sen kilpailijayrityksiin. [...] Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtiontuen käsitteen alaan kuuluu myös rahoituksellinen toimenpide, jolla jäsenvaltio korvaa yrityksen kärsimiä tappioita ilman, että tällaisen korvauksen parametrit on vahvistettu etukäteen, silloin kun jälkikäteen ilmenee, että tiettyjen palvelujen toteuttaminen julkisen palvelun velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi ei ole ollut taloudellisesti kannattavaa.

[...] Kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto. [...]

[...] Neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisesti tapauksessa valita sellaisessa julkisissa hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksien, tarvittavan korvauksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle keski-vertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.”

⁽¹⁾ Asia C-280/00, *Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ("Altmark"), Kok. 2003, s. I-7747, ja yhdistetyt asiat C-34/01–C-38/01, *Enirisorse SpA v. Ministero delle Finanze*, Kok. 2003, s. I-14243.

⁽²⁾ EUVL L 312, 29.11.2005, s. 67.

⁽³⁾ EYVL C 320, 15.11.2001, s. 5.

7. Kun mainitut neljä edellytystä täyttyvät, julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus ei ole valtiontukea eikä perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa sovelleta. Jos jäsenvaltiot eivät täytä mainittuja vaatimuksia ja jos 87 artiklan 1 kohdan yleiset soveltamisedellytykset täyttyvät, julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus on valtiontukea.
8. Komissio katsoo, että yhteismarkkinoiden nykyisessä kehitysvaiheessa tällaiset valtiontuet voidaan todeta perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisiksi, jos ne ovat välttämättömiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseksi eivätkä vaikuta kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa. Seuraavien edellytysten on täyttyttävä tämän tasapainon saavuttamiseksi.

2.2. EY:n perustamissopimuksen 86 artiklassa tarkoitetut varsinaiset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut

9. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on ilmeistä, että jäsenvaltioilla on huomattava harkintavalta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelyssä, lukuun ottamatta aloja, joilla on jo annettu asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä. Komission tehtävänä on tämän vuoksi varmistaa, että tätä harkintavaltaa käytetään ilman ilmeisiä virheitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelyssä.
10. Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten nojalla yritykset ⁽¹⁾, jotka vastaavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta, ovat yrityksiä, joille on uskottu "erityistehtäviä". Jäsenvaltioita kannustetaan kuulemaan laajalti eri tahoja ja erityisesti palvelujen käyttäjiä silloin, kun ne määrittelevät julkisen palvelun velvoitteita ja arvioivat sitä, ovatko asianomaiset yritykset täyttäneet kyseiset velvoitteet.

2.3 Julkisen palvelun velvoitteet täsmentävän asiakirjan tarve ja korvausten laskentaa koskevat säännöt

11. Perustamissopimuksen 86 artiklan mukainen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun käsite merkitsee, että valtio on antanut kyseisten yritysten hoidettavaksi erityistehtävän ⁽²⁾. Lukuun ottamatta aloja, joilla on annettu asiaa koskevia yhteisön sääntöjä, viranomaiset vastaavat palvelujen tarjoamisen kriteereitä ja edellytyksiä koskevien puitteiden laatimisesta riippumatta siitä, mikä palvelujen tarjoajan oikeudellinen asema on ja tuotetaanko palvelu vapaan kilpailun perusteella. Tästä seuraa, että julkisen palvelun tehtävän toimeksiantaminen on tarpeen kyseisen

yrityksen ja valtion velvoitteiden määrittelemiseksi. Valtiolla tarkoitetaan tässä paitsi keskushallintoa myös paikallisia ja alueellisia hallintoyksiköitä.

12. Vastuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta on annettava yritykselle yhdellä tai useammalla virallisella asiakirjalla, jonka muodosta jokainen jäsenvaltio voi itse päättää. Tällaisessa asiakirjassa tai tällaisissa asiakirjoissa on määritettävä erityisesti
- julkisen palvelun velvoitteiden täsmällinen luonne ja kesto;
 - kyseessä olevat yritykset ja kyseessä oleva alue;
 - yritykselle mahdollisesti myönnettyjen yksin- tai erityisoikeuksien luonne;
 - korvauksen laskennassa, valvonnassa ja tarkistamisessa käytettävät parametrit;
 - järjestelyt liiallisten korvausten välttämiseksi ja takaisin maksamiseksi.

13. Jäsenvaltioita kehoitetaan kuulemaan laajalti eri tahoja ja erityisesti palvelujen käyttäjiä silloin, kun ne määrittelevät julkisen palvelun velvoitteita ja arvioivat, ovatko asianomaiset yritykset täyttäneet kyseiset velvoitteet.

2.4. Korvauksen määrä

14. **Korvauksen määrä** ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, kun otetaan huomioon tähän liittyvät tulot ja kyseisen velvoitteen täyttämistä saatava kohtuullinen tuotto. Korvauksen määrään sisältyvät kaikki edut, jotka valtio myöntää tai jotka myönnetään valtion varoista missä tahansa muodossa. Kohtuullinen tuotto voi sisältää kokonaan tai osittain tuottavuuden kasvun, jonka kyseiset yritykset ovat saavuttaneet sovitussa, rajoitetussa ajassa heikentämättä valtion yrityksen tehtäväksi antamien palvelujen laatutasoa.

15. Korvaus on kuitenkin aina tosiasiallisesti käytettävä kyseisen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen. Sellainen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen myönnetty julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus, joka on tosiasiallisesti käytetty muilla kuin mainittujen palvelujen markkinoilla toimimiseen, ei ole perusteltua tukea ja on sen vuoksi yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea. Yritys, jolle maksetaan korvausta julkisen palvelun velvoitteesta, voi kuitenkin edelleen saada kohtuullista tuottoa.

⁽¹⁾ Yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia tahoja niiden oikeudellisesta asemasta ja rahoitustavasta riippumatta. 'Julkisella yrityksellä' tarkoitetaan kaikkia yrityksiä, joiden suhteen julkiset viranomaiset käyttävät suoraan tai välillisesti määräysvaltaa omistuksen, rahoituksen osallistumisen tai yrityksen sääntöjen perusteella, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annetun komission direktiivin 80/723/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa (EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/52/EY, EYVL L 193, 29.7.2000, s. 75).

⁽²⁾ Ks. etenkin asia C-127/73, BRT v. SABAM, Kok. 1974, s. 313.

16. **Kustannuksina otetaan huomioon** kaikki yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta aiheutuvat kustannukset. Jos kyseinen yritys harjoittaa toimintaa ainoastaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen alalla, yrityksen kaikki kustannukset voidaan ottaa huomioon. Jos yritys harjoittaa myös toimintaa, joka ei koske yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, huomioon voidaan ottaa ainoastaan kyseisiin palveluihin liittyvät kustannukset. Näiksi voidaan katsoa kaikki kyseisen palvelun tuottamiseen liittyvät muuttuvat kustannukset, riittävä osuus sellaisista kiinteistä kustannuksista, jotka ovat yhteisiä sekä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyville palveluille että muille toimintoille, sekä kohtuullinen tuotto kyseiseen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun sidotulle omalle pääomalle⁽¹⁾. Investointeihin ja erityisesti infrastruktuuri-investointeihin liittyvät kustannukset voidaan ottaa huomioon, jos ne ovat välttämättömiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseksi. Mahdolliseen muuhun toimintaan kuin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen liittyviin kustannuksiin on sisällytettävä kaikki muuttuvat kustannukset, riittävä osuus yhteisistä kiinteistä kustannuksista sekä kohtuullinen tuotto pääomalle. Näitä kustannuksia ei millinkään voida kirjata yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun kustannuksiksi. Kustannusten laskennassa on noudatettava perusteita, jotka on määritelty aikaisemmin, ja niiden on perustuttava yleisesti hyväksytyihin kirjanpitoperiaatteisiin, jotka on ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla annettavan ilmoituksen yhteydessä.
17. **Tuloina on otettava huomioon** vähintään kaikki yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista saatavat tulot. Jos yrityksellä on yksin- tai erityisoikeuksia, joiden perusteella se tuottaa sellaista yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, josta saadaan kohtuullista tuottoa suurempi tuotto, tai se hyötyy muista valtion myöntämistä eduista, nämä on otettava huomioon riippumatta siitä, miten ne luokitellaan sovellettaessa perustamissopimuksen 87 artiklaa, ja lisättävä yrityksen tuloihin. Jäsenvaltio voi myös päättää, että muista toiminnoista kuin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta saatava tuotto on kokonaan tai osittain osoitettava kyseisen palvelun rahoittamiseen.
18. **Kohtuullisella tuotolla** olisi katsottava tarkoitettavan omalle pääomalle saatavaa tuottoa, jossa otetaan huomioon riski, jonka valtion osallistuminen aiheuttaa yritykselle erityisesti silloin, kun valtio myöntää yritykselle yksin- tai erityisoikeuksia, tai vastaavasti tämän riskin puuttuminen. Tämä tuotto ei yleensä saa ylittää kulloislakin alalla viime vuosina saatua keskimääräistä tuottoa. Aloilla, joilla ei toimi muita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavaan yritykseen verrattavissa olevia yrityksiä, vertailukohdaksi voidaan ottaa muissa jäsenvaltioissa tai tarvittaessa muilla aloilla toimivia yrityksiä sillä edellytyksellä, että kunkin alan erityispiirteet

otetaan huomioon. Jäsenvaltiot voivat kohtuullisen tuoton määrää määrittäessään ottaa käyttöön kannustinperusteita, jotka voivat liittyä esimerkiksi tuotetun palvelun laatuun ja tuotannon tehokkuuden kasvuun.

19. Jos yritys harjoittaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamisen lisäksi muuta toimintaa, sisäisessä kirjanpidossa on eriteltävä ja erotettava toisistaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen ja muiden palvelujen tuottamisesta syntyneet menot ja tulot sekä menojen ja tulojen kohdentamisperusteet. Silloin kun yritys on vastuussa useiden yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta joko sen vuoksi, että palveluilla on eri toimeksiantaja tai että palvelujen luonne on erilainen, yrityksen sisäisellä kirjanpidolla on voitava varmistaa, että liiallisia korvauksia ei näiden eri palvelujen yhteydessä makseta. Nämä periaatteet eivät kuitenkaan rajoita direktiivin 80/723/ETY soveltamista tapauksissa, jotka kuuluvat mainitun direktiivin soveltamisalaan.

3. LIALLISET KORVAUKSET

20. Jäsenvaltioiden on varmistettava toteuttamiensa tai toimeksiantamiensa tarkastusten avulla, että liiallisia korvauksia ei ole maksettu. Koska liialliset korvaukset eivät ole tarpeen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseksi, ne katsotaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi, joka on maksettava valtiolle takaisin, ja korvauksen laskentaparametrit on saatettava ajan tasalle.
21. Jos liialliset korvaukset ovat enintään 10 prosenttia korvauksen vuotuisesta kokonaismäärästä, ne voidaan siirtää seuraavalle vuodelle. Joidenkin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen kustannuksissa saattaa esiintyä huomattavaa vuosittaista vaihtelua varsinkin erityisinvestointien osalta. Korvauksia voi tämän vuoksi poikkeuksellisesti olla tarpeen maksaa yli 10 prosenttia korvauksen vuotuisesta kokonaismäärästä tiettyinä vuosina, jotta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottaminen olisi mahdollista. Erityistilanne, jonka vuoksi 10 prosentin rajan ylittävän korvauksen maksaminen voi olla perusteltua, olisi selvitettävä komissiolle annettavassa ilmoituksessa. Erityistilanne olisi kuitenkin arvioitava alalla vallitsevan tilanteen perusteella vahvistettavien määräajoin, kuitenkin aina vähintään neljän vuoden välein. Määräajan päättyessä todetut liialliset korvaukset olisi maksettava takaisin.
22. Liiallinen korvaus voidaan käyttää saman yrityksen tuotettaman yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän toisen palvelun rahoitukseen, mutta tällaisen siirron on käytävä ilmi kyseisen yrityksen kirjanpidosta ja se on toteutettava näissä puitteissa vahvistettujen, erityisesti ennakoilmoituksia koskevien sääntöjen ja periaatteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoja valvotaan asianmukaisesti. Siirtoihin sovelletaan direktiivissä 80/723/ETY vahvistettuja avoimuutta koskevia sääntöjä.

⁽¹⁾ Ks. yhdistetyt asiat C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P, *Chronopost SA*, Kok. 2003, s. I-6993.

23. Liiallista korvausta ei voida jättää yrityksen käytettäväksi sillä perusteella, että kyse on perustamissopimuksen mukaisesta tuesta (esimerkiksi ympäristö-, työllistämistä tai pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävästä tuesta). Jos jäsenvaltio haluaa myöntää tällaista tukea, sen olisi noudatettava perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ennakoilmoitusmenettelyä. Tuki voidaan maksaa vasta, kun komissio on sen hyväksynyt. Jos tuki on ryhmäpoikkeusasetuksen mukainen, kyseisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa määritellyjä edellytyksiä on noudatettava.

4. KOMISSION PÄÄTÖKSIIN LIITTYVÄT EDELLYTYKSET JA VELVOITTEET

24. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaliskuun 22 päivänä 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi asettaa myönteiselle päätökselle ehtoja, joiden täytyttyä se voi katsoa tuen soveltuvan yhteismarkkinoille, sekä velvoitteita, joiden avulla se voi valvoa päätöksen noudattamista. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen alalla ehdot ja velvoitteet voivat olla tarpeen erityisesti sen varmistamiseksi, että kyseisille yrityksille myönnettävistä tuista ei tosiasiallisesti seurauksena liiallisia korvauksia. Velvoitteita, kuten määräaikaikertomuksen laatimista koskeva velvoite, voi olla tarpeen asettaa kulloisenkin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevan erityistilanteen mukaan.

5. PUITTEIDEN SOVELTAMINEN

25. Näitä puitteita sovelletaan kuuden vuoden ajan päivästä, jona ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio voi jäsenvaltioita kuultuaan tehdä muutoksia puitteisiin ennen niiden voimassaolon päättymistä yhteis-

markkinoiden kehittämiseen liittyvistä merkittävistä syistä. Neljän vuoden kuluttua näiden puitteiden julkaisemisesta komissio toteuttaa vaikutusten arvioinnin tosiseikkojen ja erityisesti jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta toteuttamansa laajan kuulemiskierroksen perusteella. Vaikutusten arvioinnin tulokset asetetaan Euroopan parlamentin, alueiden komitean, talous- ja sosiaalikomitean sekä jäsenvaltioiden saataville.

26. Komissio soveltaa näitä puitteita kaikkiin sille ilmoitettuihin tukihankkeisiin, ja se tekee päätöksen niistä sen jälkeen, kun puitteet on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, vaikka hankkeista olisi ilmoitettu jo ennen puitteiden julkaisemista. Ilmoittamattomiin tukiin komissio soveltaa:

- a) näitä puitteita, jos tuki on myönnetty sen jälkeen, kun puitteet on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
- b) kaikissa muissa tapauksissa tuen myöntämishetkellä voimassa olleita määräyksiä ja säännöksiä.

6. AIHEELLISET TOIMENPITEET

27. Komissio ehdottaa perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina aiheellisina toimenpiteinä, että jäsenvaltiot saattavat nykyiset julkisen palvelun velvoitteesta maksettavaa korvausta koskevat järjestelmänsä näiden puitteiden mukaisiksi 18 kuukauden kuluessa siitä, kun puitteet on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle vahvistus ehdotettujen aiheellisten toimenpiteiden hyväksymisestä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun puitteet on julkaistu virallisessa lehdessä. Jos komissio ei saa vahvistusta, se katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio hyväksy ehdotettuja toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.